

MEDIA

DOOR CHRIS TILS, SASKIA BULTMAN-BEELE EN TON SMITS

Ovidius Metamorfosen en La Fontaine Fabels

BOEK

Deze twee prachtige boeken zijn beide vertaald door Marietje d'Hane-Scheltema, en geïllustreerd door Floris Tilanus. De illustratie op de voorkant van deze Vuurvogel is ook van zijn hand. De boeken zijn een lust om te bekijken en lezen. De inhoud van de boeken verschilt sterk in karakter.

La Fontaine is een Franse dichter en schrijver die leefde aan het einde van de 17e eeuw. Zijn fabels en sprookjes zijn wereldberoemd. De fabels van La Fontaine zijn echte fabels, dus mét een moralistische boodschap die je na het lezen van de fabel nauwelijks kan zijn ontgaan. De moralistische conclusie ligt in de fabelvorm vast, daar krijg je als lezer niet veel ruimte. Bijvoorbeeld in klassiekers als *De raaf en de vos*. Hierin heeft de raaf een stuk kaas in zijn snavel. De vos wil het hebben, en vleit de Raaf door zijn verentooi en stem te vergelijken met die van een Phoenix. De Raaf voelt zich gevlaid en laat de kaas vallen als hij start met zingen. De moraal? Die gaat over vleierij. 'Een vleier wordt alleen geboren, wanneer hij zegt wat een ander wil horen.'

Ovidius' Metamorfosen biedt iets meer ruimte om mee te reizen en te onderzoeken hoe het verhaal resoneert op je eigen hier en nu. Ovidius was een prominente Romeinse dichter (43 v.C.-14 n.C.). Metamorfosen (gedaanteverwisselingen) was zijn belangrijkste werk. Marietje d'Hane-Scheltema maakte een selectie uit het vijftiendelige werk. De oorspronkelijke Metamorfosen bevatten ook een gedicht over een Feniks: 'Er is een vogel, die zichzelf vernieuwt, en reproduceert uit zichzelf'. Het boek bevat prachtige verhalen met verleidelijke titels. Europa en de stier. Narcissus en echo. Mars en Venus. Perseus en Atlas. Need we say more? (CT)

De muzen

PODCAST

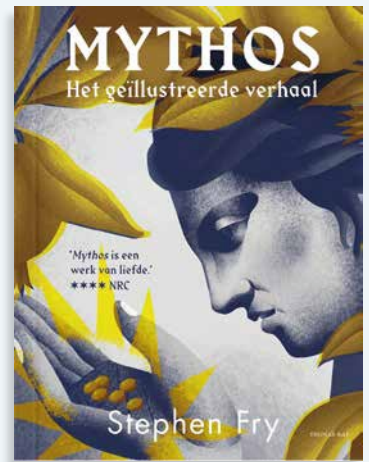
In de achtste aflevering van de serie *Phoenix in gesprek* spreken Lisette Snippe en Jill Pisters met Mirjam Dirkx en Wietske Jansen Schoonhoven over De muzen. Vanuit hun herkomst in de Griekse Mythologie vinden we de muzen tegenwoordig terug als bron van inspiratie in de vorm van bijvoorbeeld gedichten, verhalen, beeldende kunst, muziek en dans. Mirjam en Wietske vertellen waardoor zij worden geïnspireerd en hoe ze vanuit hun eigen inspiratie de muzen inzetten in hun werk als trainer en coach. Muzen pakken iets vast wat van alle mensen is en ze nodigen je uit om contact te maken met iets wat mogelijk nog onbewust is en ongrijpbaar voelt. De muzen raken iets aan, of je het nu leuk vindt of niet. Dat met de muzen een derde ruimte wordt geopend, kun je zelfs aan den lijve ondervinden bij het luisteren van de podcast. Je kunt je oren er niet voor sluiten! (SBB)

Mythos, Het geïllustreerde verhaal

BOEK

Stephen Fry is een Britse mediaomnivoor: acteur, journalist, dichter, tv-presentator en nog veel meer. Hij oogstte alom waardering met *Mythos*, dat voor het eerst in 2018 in een Nederlandse editie werd uitgegeven. Nu is er *Mythos, Het geïllustreerde verhaal* met prachtige tekeningen van de Spaanse illustrator en vormgever Jesús Sotés. Niemand slaagt er beter in om de Griekse mythologie tot leven te brengen dan Fry. In het boek wordt er lustig op los gemoord, wraak genomen, peilloos diep getreurd en passioneel de liefde bedreven. Hoewel het boek inhoudelijk niet veranderd is, ben ik toch overstag gegaan en heb de nieuwe *Mythos* aangeschaft. Voor wie mythen en verhalen gebruikt bij coaching en begeleiding (of gewoonweg geïnteresseerd is in de Griekse mythologie) is *Mythos* een *must read*. Op de leeslijst van onze driejarige opleiding zou het boek niet misstaan. (TS)

De fluisterende dood

TEKST: JOERIE DEKKER

Afgelopen jaar heb ik eindelijk mijn langgekoesterde droom verwezenlijkt: het creëren van mijn eigen muziek. Als professioneel gitarist heb ik veel muziek gemaakt, maar ik had nog nooit echt mijn eigen werk geschreven en uitgebracht. In de zomer van 2023 dook ik de studio in en nam ik mijn eerste nummers op onder de naam *The Desert Saga*.

Tijdens een supervisiebijeenkomst van mijn driejarige opleiding bij Phoenix kwam het thema van de dood in mijn familiesysteem ter sprake. De dood heeft een grote rol gespeeld in mijn geschiedenis, vooral voor mijn grootouders, die vaak en onverwacht met verlies werden geconfronteerd. Mijn oma verloor al haar klasgenoten tijdens het bombardement van Nijmegen in 1944, terwijl mijn opa zijn vader verloor aan verdrinking en al zijn vrienden uit het verzet tijdens de oorlog.

Tijdens deze supervisie vroeg Jaron Reisman me hoe ik de dood een plek gaf in mijn leven, en nodigde me uit om daar vorm aan te geven. Ik schreef een nummer hierover dat ik onlangs heb uitgebracht met *The Desert Saga*.

Ik liet me inspireren door Ennio Morricone en door de Mexicaanse feest- en herdenkingsdag *Día de Muertos*. Terwijl ik aan het nummer werkte, besepte ik steeds meer hoe dichtbij de dood voor mij staat en hoe ik altijd de neiging heb gehad om ervoor weg te rennen. Het voelde alsof de dood constant in mijn oor fluisterde: wil je me uitdagen? Jaron zei: 'Als je de dood meer toelaat in je leven, hoef je er misschien niet meer zo hard voor weg te rennen.' Een beangstigende gedachte voor mij. Deze kwetsbaarheid en dreiging werden pas echt zichtbaar toen ik vader werd. De nacht dat het nummer op Spotify verscheen, ben ik wel vijf keer gaan kijken bij mijn kinderen om te zien of alles goed met ze was.

Reflejos De La Muerte,
mijn buiging voor de dood.